

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань прав людини,
деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України,
національних меншин і міжнаціональних відносин

28 травня 2026 року

Веде засідання заступник голови Комітету ЯКОВЛЄВА Н.І.

ГОЛОВУЮЧА. Пан Андрій Кузьмін, ввімкніть, будь ласка, камеру, щоб ми вас ідентифікували. Пане Андрію, було звертання до вас. Добре, тоді ми вирішимо це технічне питання.

Шановні колеги, я рада ще раз усіх вітати. На сьогоднішньому засіданні у нас поки що присутні 8 з 10 членів комітету. Отже, у нас є кворум. Відповідно засідання оголошую відкритим.

Сьогодні планується розглянути три законопроекти, які нам доручено опрацювати і подати висновки до головних комітетів. Також розглянемо одне питання, яке не стосується законопроектної роботи. Тож порядок денний був вам надісланий. Переходимо до голосування щодо затвердження порядку денного сьогоднішнього засідання. Отже, прошу голосувати.

Яковлєва, я голосую – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Джемилєв Мустафа-ага.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за, пані Неллі.

ГОЛОВУЮЧА. Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Олексій Олександрович.

КУЗНЕЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко – за.

ГОЛОВУЮЧА. Ахтем Зейтуллайович.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧА. Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

8 – за. Порядок ухвалений, рішення прийнято.

Переходимо до розгляду питань порядку денного. Отже, перше питання – проєкт Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо визначення рівня володіння українською мовою іноземними громадянами (під реєстраційним номером 15261; від 20 травня 2026 року), поданий народним депутатам України Потураєвим Микитою Руслановичем та іншими народними депутатами України.

Шановні колеги, головним комітетом з розгляду даного законопроєкту визначено Комітет Верховної Ради з питань гуманітарної та інформаційної політики.

Для представлення цього законопроекту ми запрошували на наше засідання основного його ініціатора, народного депутата України Потураєва Микиту Руслановича, але бачу, що до нас приєдналися колеги. Чи є Микита Русланович? Чи хтось інший з ініціаторів буде?

В'ЯТРОВИЧ В.М. Микита Русланович просив мене, Володимир В'ятрович, Микита Русланович просив мене представити, бо він... Я теж є співавтором цього законопроекту.

ГОЛОВУЮЧА. Добре. Пане Володимире, запрошую вас до слова для представлення цього законопроекту.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Законопроект, з одного боку, дуже простий, з другого боку, дуже очікуваний, зокрема інституціями, які займаються питанням розвитку української мови. Отже, він полягає в тому, аби створити систему, яка допоможе іноземцям складати іспити з української мови.

У нас є запроваджений стандарт іспитів, який проводиться Національною комісією зі стандартів державної мови для тих осіб, які претендують на державні посади в Україні, з одного боку. З другого боку, є для іноземців проведення таких іспитів тих, які хочуть отримати українське громадянство. Але це недостатньо є. Власне, закон стосується третьої категорії, просто тих іноземців, які в силу своїх різних причин претендують на отримання такого сертифікату про знання української мови і, власне, законопроект дає можливість організувати складання таких іспитів як в Україні для іноземців, так і за кордоном.

Безпосередньо організацією цього буде займатися, власне, Національна комісія зі стандартів державної мови при співпраці в двох окремих випадках з Українським інститутом, який діє при Міністерстві закордонних справ. В принципі, все, законопроект давно вже очікуваний. Сподіваємося, що

ухвалимо і зробимо важливу справу для розвитку і зміцнення української мови, в тому числі в світі.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую, Володимир Михайлович, за це представлення і за конструктивний підхід.

Шановні колеги, станом на сьогодні висновків до цього законопроекту поки немає, але я звертаю вашу увагу, що ми не є головним комітетом і розглядаємо проєкт виключно в межах своїх предметів відання.

Будь ласка, шановні народні депутати члени комітету, чи бажає хтось висловитись по даній законодавчій ініціативі? Поки що я не бачу, рук немає.

Отже, колеги, до цієї законодавчої ініціативи ми маємо два суто технічних зауваження. Звертаю увагу, що назва проєкту Закону про внесення змін до деяких законів України щодо визначення рівня володіння українською мовою іноземними громадянами не повною мірою відображає зміст запропонованих змін до законодавства, оскільки у тексті документа мова йде не тільки про рівні володіння українською мовою іноземними громадянами, а і про рівні володіння державною мовою для осіб, які зобов'язані володіти нею для виконання службових обов'язків, тобто для громадян України.

Крім того, відповідно до правил оформлення проєктів законів та основних вимог законодавчої техніки згідно із Законом України «Про правотворчу діяльність» «Перехідні положення» не можуть міститися в законопроектах про внесення змін до інших законів. Це пов'язано з тим, що закони про внесення змін фактично втрачають самостійне значення після їх прийняття, адже вони не встановлюють норм права, а лише вносять зміни до законодавчих актів.

Враховуючи вищезазначене, врегулювання питання щодо деяких сертифікатів, які були видані до набрання чинності цим законом, недоречно викладено у «Прикінцевих та перехідних положеннях» даного законопроекту. Водночас хотіла би зазначити, що у контексті предметів

відання нашого комітету законопроект, безумовно, є актуальним і має суттєве практичне значення для іноземців та осіб без громадянства, які набувають громадянство України. Проектом закону для таких осіб запроваджується диференційована система визначення рівнів володіння українською мовою як іноземною, що цілком узгоджується з міжнародними стандартами та відповідає сучасним світовим підходам у сфері мовної сертифікації.

Запропонований у законопроекті підхід забезпечує більш збалансоване та обґрунтоване регулювання питання щодо оцінювання рівня володіння українською мовою під час процедури набуття громадянства України, запровадження рівнів володіння мовою з урахуванням загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, що, безумовно, буде сприяти гармонізації нашого українського законодавства з практикою держав-членів ЄС. Тому я пропоную підтримати дану законодавчу ініціативу у першому читанні.

Тож, якщо ніхто не заперечує, то я ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної політики, з питань, вибачте, гуманітарної та інформаційної політики з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо визначення рівня володіння українською мовою іноземними громадянами (під реєстраційним номером 15261; від 20 травня 2026 року), поданий народним депутатом Потураєвим та іншими народними депутатами України, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Шановні колеги, прошу голосувати.

Я голосую – за.

Руслан Олександрович. Руслан Олександрович, прошу проголосувати.

Давайте поки пропустимо.

Мустафа-ага.

ДЖЕМІЛЄВ М. Теж голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Олексій Олександрович.

КУЗНЕЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко Максим – за.

ГОЛОВУЮЧА. Ахтем Зейтуллайович.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Поки що станом на зараз у нас 7 голосів – за. Рішення прийнято.
Дякую.

Дякую, вам, Володимир Михайлович, за участь у нашому комітеті.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Дякую, колеги, за підтримку. До побачення.

ГОЛОВУЮЧА. До побачення.

А ми переходимо, колеги, до розгляду наступного питання. Питання друге – проєкт Закону України про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо забезпечення прав обвинуваченого у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення (під реєстраційним номером 15218; від 4 травня 2026 року), поданий народним депутатом України Дирдіним Максимом Євгеновичем та іншими народними депутатами України.

Головним комітетом з розгляду даного законопроєкту визначено Комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності.

Для представлення цього законопроєкту ми запрошували на наше засідання народного депутата Дирдіна Максима Євгеновича. Чи приєднався Максим Євгенович? Поки що я не бачу. Якщо ж він відсутній, то я коротко представлю дану законодавчу ініціативу.

Колеги, цим законопроєктом пропонується внести зміни до статей 26 та 284-ої Кримінального процесуального кодексу України, встановивши виняток із загального правила, відповідно до якого у кримінальних провадженнях, що здійснюються у формі приватного обвинувачення, відмова потерпілого від обвинувачення не призводитиме до автоматичного закриття кримінального провадження, якщо проти закриття такого провадження заперечує обвинувачений. За таких обставин кримінальне провадження продовжується у загальному порядку.

Станом на сьогодні ми маємо наступні висновки щодо цієї законодавчої ініціативи. Національна поліція України вказує, що проєкт закону потребує доопрацювання.

Міністерство фінансів у межах своєї компетенції зауважень до законопроєкту не має.

Отже, колеги, пропоную перейти до обговорення цього проєкту. Давайте я розпочну. Відповідно до наведеного обґрунтування, що міститься у пояснювальній записці до законопроєкту, ключова ідея даної законодавчої

ініціативи полягає у вирішенні проблемного питання щодо неможливості обвинуваченого довести свою невинуватість у тих випадках, коли потерпілий у кримінальних провадженнях, що здійснюються у формі приватного обвинувачення, відмовляється від обвинувачення. Як наслідок, зазначене тягне за собою до автоматичного закриття кримінального провадження без встановлення судом вини чи невинуватості обвинуваченого, чим фактично обмежується право особи на офіційне спростування висунутого проти неї обвинувачення.

Поділяючи необхідність законодавчого забезпечення честі і гідності обвинуваченого, варто зазначити, що пропонуваній у проєкті підхід не повною мірою узгоджується з поняттям приватного обвинувачення, де визначальним є інтерес потерпілої особи.

Сутність проваджень у формі приватного обвинувачення полягає в тому, що у визначеній категорії кримінальних правопорушень, які не становлять значної суспільної небезпеки, держава обмежує своє втручання у конфлікт між приватними особами, надаючи саме потерпілому право на вирішення питання щодо доцільності відкриття кримінального провадження, а також на відмову у будь-який момент від обвинувачення, що матиме наслідком закриття такого провадження.

У таких справах відмова від обвинувачення є не стільки процесуальним правом, скільки засобом захисту прав і свобод потерпілого. Так, реалізація права на відмову від обвинувачення дозволяє потерпілому закрити кримінальне провадження та уникнути судових процедур, допитів, а також необхідності тривалого перебування в одному приміщенні з особою, яка завдала їй шкоди.

У провадженнях цієї категорії конфлікт часто стосується особистих відносин, і тому обговорення деталей справи може завдати потерпілому значно більшої емоційної шкоди, ніж саме правопорушення. Також відмова від обвинувачення надає можливість потерпілому швидко зупинити конфлікт

з правопорушником, якщо він відчуває тиск або вважає, що продовження розгляду справи може спровокувати нову агресію з боку обвинуваченого.

Водночас запропонований у проєкті механізм фактично позбавляє потерпілого зазначеної захисної функції, оскільки перетворює його на примусового учасника процесу, який триватиме всупереч його волі та інтересам. Продовження кримінального провадження в загальному порядку, як пропонується у законопроєкті, фактично переведе справу, яка здійснювалась у формі приватного обвинувачення, у справу публічного обвинувачення, у якій потерпіла особа з певних причин вже відмовилась від своїх обвинувачень. При цьому сама по собі відмова потерпілого від обвинувачення не свідчить про невинуватість обвинуваченого, а може бути зумовлена різними обставинами, в тому числі бажанням потерпілого уникнути повторної психологічної травматизації чи усунути себе від подальшого можливого тиску та агресії.

За таких обставин, зважаючи на фактичне самоусунення ключового свідка та ініціатора процесу, обвинувачений зможе скористатись пасивністю потерпілої особи для досягнення виправдувального результату не лише внаслідок об'єктивного встановлення судом його невинуватості, а й через відсутність належної підтримки обвинувачення.

У контексті дотримання прав і свобод людини захист репутації обвинуваченого шляхом фактичного примусового залучення потерпілого до процесу, від якого він офіційно відмовився, створює перевагу процесуального інтересу однієї сторони над безпекою з іншої.

Шановні колеги, я мала обов'язково це зазначити при розгляді цього законопроєкту. І зараз маю запитати, чи хтось з народних депутатів членів комітету бажає висловитися щодо даної законодавчої ініціативи? Будь ласка, шановні колеги. Поки що не бачу бажаючих.

Враховуючи, що до законопроєкту наявні зауваження, але розуміючи, що вони можуть бути виправлені головним комітетом до другого читання, пропоную наступне процедурне рішення комітету. Звернутися до Комітету

Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності з пропозицією врахувати зауваження комітету про опрацюванні Закону України про внесення змін до КПК України щодо забезпечення прав обвинуваченого у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення (під реєстраційним номером 15218; від 4 травня 2026 року), поданий народним депутатом України Дирдіним та іншими народними депутатами.

Шановні колеги, запрошую вас до голосування.

Я голосую – за.

Руслан Олександрович. Немає.

Мустафа-ага. Пан Мустафа-ага.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую вам.

Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Отже, 7 голосів – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду питання третього порядку денного – це проект Закону України про внесення змін до статті 1176 Цивільного кодексу України щодо права на відшкодування моральної шкоди за неправильну кваліфікацію кримінального правопорушення та надмірне тримання під вартою відповідно до статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (під реєстраційним номером 15203; від 27 квітня 2026 року), поданий народним депутатом Гнатенком.

Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради з питань правової політики.

Для представлення цього законопроекту ми запрошували на засідання комітету народного депутата України Гнатенка Валерія Сергійовича. Поки що я не бачу, щоб він долучився. У разі його відсутності я коротко представлю дану законодавчу ініціативу.

Отже, колеги, цим законопроектом пропонується доповнити статтю 1176 Цивільного кодексу України частиною третьою такого змісту: «Право на відшкодування шкоди, завданої фізичній особі за надмірне тримання під вартою, що виникло внаслідок неправильної кваліфікації кримінального порушення, правопорушення органами досудового розслідування, прокуратури та суду виникає з моменту фактичного перебування під вартою понад строк покарання, визначений відповідно до встановленої правової

кваліфікації кримінального правопорушення в остаточному судовому рішенні».

Станом на сьогодні до цієї законодавчої ініціативи маємо лише висновок Міністерства фінансів України, яке вказує, що реалізація положень законопроекту матиме вплив на показники видатків Державного бюджету України. Проект є фінансово незабезпеченим та створює ризики щодо необхідності вишукування додаткових видатків державного бюджету вже, власне, у поточному році.

Тож, шановні колеги, хочу попросити вас звернути увагу на наступне. Стаття 1176 Цивільного кодексу України, яку пропонується доповнити новою частиною, має назву «Відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду».

У зв'язку з цим варто зазначити, що у тексті самої статті у чинній її редакції мова йде про відшкодування шкоди, що пов'язана саме з незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю. Водночас законопроект передбачає включення до цієї статті права на відшкодування шкоди, завданої через надмірне тримання під вартою внаслідок неправильної кваліфікації понад строк, визначений відповідно до встановленої кваліфікації кримінального порушення в остаточному рішенні суду.

Тобто у проекті закону фактично йдеться про зміну кваліфікації правопорушення в остаточному рішенні суду. Однак сама по собі така зміна кваліфікації злочину в остаточному судовому рішенні не завжди означає, що попередні дії слідчих органів були незаконними, а встановлена ними кваліфікація була неправильною. Кваліфікація діяння може змінюватися в залежності від показів свідків, появи нових доказів або через різне тлумачення оціночних понять.

Враховуючи зазначені пропоновані зміни до статті 1176 Цивільного кодексу України, її назва не узгоджується зі сферою застосування. Тому пропоную направити наші такі зауваження головному комітету.

Шановні колеги, маю запитати чи хтось з членів комітету хоче висловитися до цієї законодавчої ініціатив, має ремарки, зауваження? Поки що не бачу.

Тому, колеги, незважаючи на наявність зауважень до цієї законодавчої ініціативи, основна ідея законопроекту щодо встановлення чіткого механізму реалізації права на відшкодування за надмірне тримання під вартою відповідно до стандартів статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод все ж таки вбачається актуальною. Однак для досягнення цієї мети законопроект повинен чітко розмежовувати добросовісні процесуальні дії від реальних порушень прав людини під час застосування до неї запобіжного заходу, особливо у вигляді тримання під вартою.

Отже, з урахуванням зазначеного, а також того, що ми не є головним комітетом, пропоную прийняти також суто процедурне рішення комітету, а саме звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань правової політики з пропозицією врахувати зауваження комітету при опрацюванні проекту Закону України про внесення змін до статті 1176 Цивільного кодексу України щодо права на відшкодування моральної шкоди за неправильну кваліфікацію кримінального правопорушення та надмірне тримання під вартою відповідно до статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (під реєстраційним номером 15203; від 27 квітня 2026 року), поданого народним депутатом Гнатенком.

Я голосую – за.

Шановні колеги, Руслан Олександрович, ви долучились.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую. Руслан Олександрович, можемо врахувати ваш голос також за перше і друге питання?

ГОРБЕНКО Р.О. Так, будь ласка, голосую обидва рази – за.

ГОЛОВУЮЧА. Добре. Дякую вам.

Мустафа-ага.

ДЖЕМІЛЄВ М. Теж голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко Максим – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Отже, 8 голосів – за. Рішення прийнято.

Переходимо, шановні колеги, до розділу інші питання, а саме питання четверте – про нагородження Подякою комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин.

Шановні колеги, як ви пам'ятаєте, минулого року парламент прийняв Постанову про нагороди Верховної Ради України. Саме цією постановою до відзнак Верховної Ради України було віднесено і Подяку комітету. У грудні 2025 року Головою Верховної Ради України було затверджено Положення про Подяку комітету Верховної Ради України, в якому вже більше детально врегульовано цю процедуру щодо нагородження такою подякою.

Відповідно до зазначеного документа представленими до нагородження можуть бути як окремі громадяни, так і трудові колективи підприємств, установ, організацій, а суб'єктами подання визначено зокрема керівників центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

До комітету в установленому порядку надійшли перші подання, які стосуються нагородження саме трудових колективів. Вам усім були надіслані відповідні подання від Державної міграційної служби України та Верхньодніпровського міського голови з матеріалами, в яких, власне, були детально описані успіхи та заслуги представлених до нагородження колективів. Мова йде про комунальний заклад «Верхньодніпровський дитячий будинок-інтернат №2» Дніпропетровської обласної ради», а також Державне підприємство «Документ».

Якщо ми будемо переходити до характеристик, то Верхньодніпровський дитячий будинок-інтернат №2 зміг створити гідні умови для своїх підопічних, а це дуже вразлива категорія: діти та особи з

розумовими розладами, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду. І попри обмеженість у фінансуванні і наближеність до зони бойових дій, оскільки заклад розташований саме у Дніпропетровській області, тому ми маємо відзначити роботу, яку виконує трудовий колектив інтернату, особливо в умовах сьогодення, і це підтверджує міський голова Верхньодніпровська, на території якого розташований зазначений заклад.

Що стосується ДП «Документ», другої номінації. У червні виповнюється 15 років як підприємство знаходиться у сфері управління Державної міграційної служби. Мені здається, що той рівень сервісу, який сьогодні впровадило в свою роботу підприємство, заслуговує відзнаки. Робота цього підприємства у період дії воєнного стану є особливо значущою. Де б українці не знаходилися, в межах держави чи за кордоном, у віддалених населених пунктах чи взагалі вдома, якщо людина не в змозі доїхати до найближчого сервісного центру, всюди наші громадяни можуть скористатися якісними послугами паспортизації.

І мені дуже приємно, що насправді наш комітет відіграв в цьому також не останню роль. Я сподіваюсь, що ви ознайомилися з надісланими матеріалами, які були перевірені секретаріатом на предмет відповідності вимогам, зазначеним у Положенні про Подяку комітетів Верховної Ради України, і ніхто не буде заперечувати щодо відзначення цих колективів подяками від нашого комітету.

Звертаю вашу увагу, що відповідно до законодавства ми з вами виносимо процедурне рішення, а далі секретаріат разом з Управлінням кадрів Апарату Верховної Ради України повинен забезпечити оформлення подяки в установленому порядку.

Шановні колеги, хочу також звернутися до вас, що проєкт рішення готується секретаріатом. Тому на майбутнє, якщо хтось з членів комітету плануватиме зробити такі подання на нагородження, звертайтеся, будь ласка, до нашого секретаріату, адже саме вони первинно опрацьовують цей документ, первинні документи щодо правильності їх оформлення.

Тож, якщо немає заперечень, на підставі Постанови Верховної Ради України «Про нагороди Верховної Ради України» від 19 серпня 2025 року, керуючись Положенням про Подяку комітету Верховної Ради України, затвердженим Розпорядженням Голови Верховної Ради від 29 грудня 2025 року, ставлю на голосування наступне рішення комітету.

Перше, нагородити Подякою Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин трудовий колектив комунального закладу «Верхньодніпровський дитячий будинок-інтернат №2» Дніпропетровської обласної ради» за значні досягнення у сфері захисту прав дітей та осіб з інвалідністю, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, впровадження інноваційних підходів до їхньої соціальної адаптації, навчання та всебічного розвитку.

Друге, трудовий колектив Державного підприємства «Документ» за вагомі досягнення у розбудові сучасної системи надання адміністративних послуг у сфері міграції та паспортизації, впровадження інноваційних стандартів обслуговування населення в Україні та за її межами, спрямованих на додержання прав і свобод людини і громадянина.

Друге, доручити секретаріату комітету в установленому порядку здійснити необхідні дії, пов'язані з виконанням цього рішення.

Шановні колеги, прошу голосувати.

Я підтримую це рішення, голосую – за.

Руслан Олександрович. Немає.

Мустафа-ага, будь ласка.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую, голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Олексій Олександрович.

КУЗНЕЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Пані Неллі, Ткаченко, голосую – за. І дуже важливо, щоб підкреслити участь у цьому процесі нашого комітету і всіх народних депутатів членів комітету, щоб ми ці подяки також і передавали якимось від комітету офіційно. Або якщо, наприклад, це Дніпропетровщина, можливо, хтось в нашому комітеті з цієї області, щоб представник комітету красиво... Це, мені здається, буде дуже поважно і для членів комітету, і для тих, кому ми ці подяки будемо передавати, що вона не просто буде Новою поштою або Укрпоштою до них приходити.

Ми всі тут багато їздимо по країні і, мені здається, треба також буде про це поговорити, щоб ми... ну, не люди, щоб приїжджали до нас в комітет на вручення, а коли ще й народні депутати представники комітету будуть приїздити і передавати ці подяки від нас, від нашого комітету. Така ініціатива і пропозиція від мене.

ГОЛОВУЮЧА. Прекрасна ініціатива, Максим Миколайович. Я думаю, що ми додатково ще прокоординуємося і по самих подяках, тому що ми розуміємо, що їх кількість не є безмежною для нашого комітету, вона визначена теж в залежності від кількості членів комітету. І я думаю, що ми з вами маємо визначити найбільш достойних людей і трудові колективи. І одразу ж, якщо у вас буде така змога і ви будете перебувати на

Дніпропетровщині, коли вже ця подяка буде готова, то можемо запропонувати, щоб ви передали цю подяку колективу Верхньодніпровського, власне, дитячого будинку-інтернату №2. Я думаю, що це буде теж почесно і для вас, і для колективу, власне, цього дитячого будинку. Тому я думаю, що ми далі прокоординуємося. Дякую.

Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую.

Отже, шановні колеги, 7 голосів – за. Дякую. Рішення прийнято.

Дмитро Валерійович, ви підключилися? Ми якраз... Доброго дня. Ми якраз вичерпали вже наш порядок денний, залишилася виключно одна рубрика, можливо, в рамках неї надамо вам слово.

Власне, колеги, ми переходимо до рубрики, до розділу «Різне». Якщо хтось з колег народних депутатів бажає висловитися, бачу, що Дмитро Валерійович бажає. Тож поки що не бачу колег, Дмитро Валерійович, запрошую вас до слова.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Дякую, Неллі Іллівна.

Шановні народні депутати, я перепрошую, що я не був на початку і на всьому засіданні вашого комітету. Було засідання Національної ради з питань захисту прав дитини, тому перепрошую за це.

Що хотів в «Різному» сказати. По-перше, подякувати шановним народним депутатам за підтримку щорічної доповіді уповноваженого і

підтримку законопроекту про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Буду просити після закінчення строку подання поправок за можливістю шановних народних депутатів максимально швидко опрацювати їх і вийти на остаточну редакцію. Це єдине, про що хотів сказати. І додатково ще раз наголосити, що 3 липня відбудеться захід, я надішлю окремі запрошення до всіх членів парламентського Комітету захисту прав людини. Дуже би хотів вас всіх бачити, шановні колеги і шановна колежанка.

ГОЛОВУЮЧА. Дякую, Дмитро Валерійович.

Я думаю, що у всіх колег вже ця дата поставлена в свій календар і сподіваюся якомога більше членів комітету зможуть бути присутніми.

Шановні колеги, ще хтось хотів би поділитися якоюсь інформацією? Насамкінець що хочу сказати, що я проводжу це засідання у зв'язку з... за дорученням голови комітету, який зараз перебуває на лікарняному, тож, шановні колеги, сподіваюся, що ми всі побажаємо Андрію Вікторовичу одужання і сподіваємося, що наступне засідання комітету вже все ж таки буде проводити він. Тому тримаємо кулачки, бажаємо здоров'я і одужання. Дякую.

Засідання комітету оголошую закритим. На все добре, колеги, до зустрічі.